

KOROSKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „Koroški Slovenec“,
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
pol. in gospod. društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List za politiko,
gospodarstvo in prosveto

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošev.
Stane četrletno: 1 S 50 g; celoletno: 6 S — g
Za Jugoslavijo
četrletno: Din. 25.—; celoletno: Din. 100.—.

Iz Haaga v London.

Zadnjič smo poročali o sporazumu, ki je bil dosežen v Haagu, kjer so evropski državniki reševali končne finančne probleme, ki so izvirali iz položaja, kakoršen je nastal po svetovni vojni. Iz Haaga jih je peljala pot v London. Haag naj bi bil debela črta pod preteklost, London pa še en korak naprej do zblizanja narodov, da se v prihodnosti prepereči vesoljna povenj, enaka svetovni vojni pred desetimi leti.

Svetovna vojna narodov ni streznila. Vse prestane grozote so bile hitro pozabljene, medsebojno nezaupanje pa je ostalo in je rastlo. Zato so zmagovite države nadaljevale oboroževanja z mrzlično hitrostjo in v še večjem obsegu kot pred vojno. Toda svetovna vojna je uničila ogromne vrednote, veliko narodnega premoženja je bilo uničenega. Zato so po vojni trpele vse države, tudi zmagovite, pod težko gospodarsko krizo. Polomi gospodarskih podjetij, brezposelnost, previsoki davki, kriza valute in pomanjkanje kapitala, to so vladajoče povojne bolezni. Celo Amerika, ki je imela od svetovne vojne največji dobiček, je doživela v zadnjem času hud gospodarski potres in nepričakovano padanje vseh vrednostnih papirjev. To je prizadelo tudi široke srednje sloje, zakaj Amerikanec ne nalaga svojega denarja v združne posojilnice, kakor pri nas, ampak rad spekulira z borznimi papirji.

Medtem ko se torej države na eni strani borijo s hudimi notranjimi težočami na gospodarskem polju, izdajajo na drugi strani ogromne vsote narodnega premoženja za oborožitev v zraku, na morju in na suhem. Vse to ustvarja za narode nevzdržen položaj in narodi hudo občutijo breme, ki ga jim nalaga strah pred sovražniki. Zato se vedno bolj širi misel in klic po omejitvi vsestranskega oboroževanja. V teku preteklih let se je vršilo več posvetovanj, na katerih se je obravnavalo zmanjšanje vojnih priprav. Najpomembnejši konferenci sta bili v Washingtonu in Ženevi, toda brez znatnih uspehov.

Ko je lansko leto na Angleškem posegla delavska vlada po državnem krmilu, se je vnovič z vztrajnostjo oprijela misli razorožitve in predvsem zmanjšanja izdatkov za mornarico. Kakor znano, je na Angleškem največ brezposelnih — skoro poldrug milijon — zato je razumljivo, da predvsem Anglija želi zmanjšati svoje izdatke za vojne priprave. Toda pot do one dobe, ki ne bo več poznala vojn med narodi, je težavna in še dolga. Mednarodni dogovori sami gotovo ne bodo dovedli k zaželjenemu cilju, dokler ne zavlada tudi duh sprave in pravičnosti v mednarodni politiki. Treba je volje do medsebojnega spoznavanja, dokler pa vlada imperijalizem in geslo sile, je tudi svetovni mir ogrožen.

Sedaj zborujejo v Londonu zastopniki Amerike, Anglije, Francije, Italije in Japonske. Namen konference je, da bi se dosegel med temi državami sporazum glede stanja mornarice poedinih sil. Določile naj bi se vsaki državi meje, do katerih sme razširiti stanje svojega bojnega brodogradnja. Konferenco je otvoril angleški kralj s pozdravnim govorom. K otvoritvi so se zbrali zastopniki držav v takozvani kraljevi galeriji, najlepši dvorani Londona. Za zbrane člane so bili pripravljene zlati stoli, pred sedežem vsakega govornika je bil postavljen mikrofoni, tako da so posamezne govore takoj raznesli širom sveta.

Seveda so se takoj pričetkom pogajanj pokazala nesoglasja v pojmovanju poedinih držav. Da bi se dosegel skupen nastop Amerike in Anglije, je že koncem preteklega leta potoval angleški ministrski predsednik Macdonald v

Ameriko, kjer se je posvetoval z ameriškim zveznim predsednikom Hooverjem. Oba državnika sta se takrat v bistvenih točkah že zedinila. Uspeh je bil predvsem ta, da je Amerika Angliji priznala paritet, to je, obe državi naj bi imeli enako močno vojno mornarico. V skupnem nastopu Anglije in Amerike, obeh največjih pomorskih sil, naj bi bil tudi nekak moralni pritisk na ostale države. Angleži se nasproti ostalim velesilam sklicujejo seveda na dejstvo, da je njih imperij raztresen po celi svetovni obli. Ni ga dela sveta, kjer ne bi imeli Angleži svoje posesti. Zato rabijo močno mornarico, ki posreduje med posameznimi deli in jih drži skupaj. Toda tudi Francija ima razširjene kolonije, katere je po vojni tudi upravno izpopolnila in zedinila. Zato zahteva za nje zadostne varnosti, posebno, ker je v kolonijalnem vprašanju na več točkah v nasprotju s Italijo. Med Italijo in Francijo vlada sploh velika needinost. Po svetovni vojni je Italija svojo posest jako razširila in Mussolinijev imperijalizem je nenasiten. Mussolini je postavil zahtevo, da rabi Italija enako močno brodogradnjo kot Francija. Temu stališču se seveda Francozi močno upirajo. Saj imajo Francozi skoraj trikrat večjo kolonijalno posest kot Italijani. Japonci se bojijo ameriško-angleške prevlasti v Tihem oceanu in zato iz taktičnih ozirov podpirajo stališče Francije in Italije. Tako se vsepovsod kažejo težkoče, katere bo treba premostiti.

Na konferenci se posveča največja pozornost vprašanju lahkih križark. Še pred kratkim časom je vladalo mnenje, da je mornarica tem silovitejša, čimveč težkih bojnih ladij v največjem obsegu ima. Toda v našem času tehnika dnevno napreduje. Dandanes je zrakoplovstvo tako razvito, da bi se vojna v prihodnosti odločala predvsem v zraku. Težke in velike bojne ladje pa so izpostavljene zrakoplovnim napadom. Zato so v zadnjem času svetovne sile opustile stavbo teh največjih bojnih ladij in niso hotele doseči niti enega števila, na kojega so se svojčas v Washingtonu zedinile. Dandanes stojijo v ospredju pozornosti lahke križarke, ki so dosti gibljive in zrakoplovom ne tako lahko dosegljive. Tem križarkam in pa vprašanju podmorskih čolnov veljajo torej predvsem posvetovanja v Londonu.

Države, ki so na londonski konferenci zastopane, so poslale tja obsežne delegacije. Vsako državo ne zastopajo samo diplomati in politiki, ampak stoji tudi vsaki delegaciji ob strani po več vojaških, mornariških in tehničnih izvedencev. Posvetovanja se vršijo večidel tajno in se dela poglavito v razdeljenih pogovorih posameznih delegacij. Radi tega imamo do danes še jako malo poročil o poteku posvetovanj. V zadnjih poročilih je bilo slišati, da grozi spor med Anglijo in Ameriko, ker se je Anglija približala francoskemu stališču. Najnovejše vesti pa zopet povedo, da je potek zopet miren in dober uspeh zasiguran. Splošno se pričakuje, da bo prihodnji terek predložila francoska delegacija predlog, katerega so odobrile vse sile in ki bo v plenumu sprejet. Kakšen je ta predlog in kakšen končni uspeh konference, pa danes še ne vemo.

Boljševiški Antikrist.

„Naj bi se združili v vihar ogorčenja proti škandaloznemu, sramotnemu in ničvrednemu početju ljudi, ki se prištevajo k evropski civilizaciji, ki pa so v svoji uničevalni besnosti podobni Tatarjem, Hunom in Vandalom!“ S temi besedami pozivlja list za dva groša svoje bralce k ogorčenemu protestu zoper boljševiška zločinstva.

Na Ruskem se godi zdaj nekaj tako neza-

slišanega, da tudi naš list, kakor sploh noben krščanski list k temu ne sme molčati. Tudi za bralce in bralke našega lista velja, kar naroča list za dva groša svojim bralcem: „O da bi bralci našega lista pripadali onim, kojih srce krvavi v pričo grozovitosti v Rusiji! O da bi se združili v molitvi za osvoboditev svojih verskih bratov iz sužnosti brezbožnikov, za povišanje Cerkve in ponižanje sovražnikov!“

In kaj se godi na Ruskem? Ondi Antikrist gospodari. Naš mil. knezoškof Adam je nekoč rekel, da je boljševizem vladarstvo Antikristovo. In v resnici. Boljševiški Antikrist hoče vero popolnoma zafreti. Napraviti hoče ljudi za popolne brezbožnike. Njegovo geslo se glasila: „Doli z Bogom!“ Boljševiki pravijo, da je vera opij za ljudstvo. Torej neko omamno, strupeno sredstvo, ki ljudstvo v neki pijani ometici drži. Boljševizem ni samo stranka, marveč je svetoven nazor, je nova „vera“. Boljševizem je zgrajen na čistem materijalizmu in taji dušo, Boga, večnost, čednost, greh kakor sploh vse nadčutno in nadnaravno. Človek ni drugega nego višje razvita žival in drugega sveta razen tega vidnega sveta ni.

Boljševizem hoče zatreti v človeku najsvetejša čustva, kakor verski čut, materinsko čustvo, otroško čustvo ljubezni do staršev. Komunistične ženske so proglasile ostudno in protinaravno načelo: „Če mati svoje otroke ljubi, ni drugega kakor psica, kakor žival.“ Komunistem in boljševizem sta eno in isto.

Boljševiki so strogo prepovedali poučevati otroke v veronauku. Niti lastni starši svojih otrok ne smejo učiti verskih resnic. Če to storijo, so kaznovani. Kako strašna krivica proti naravnemu pravu! Noben otrok in sploh nihče, ki še ni 18 let star, ne sme v cerkev. Boljševiki so izdali ukaz, da se rekvirirajo, ugrabijo vsi cerkveni zvonovi. V Moskvi in v vsem moskovskem okrožju so prepovedali zvoniti. Cerkve zapirajo in jih spreminjajo v protiverske muzeje, v kino in gledališča ali pa v žitna in druga skladišča (magacine). Lani na sveti dan so priredili v Moskvi velik protiverski obhod, so nosili iz cerkev in hiš svete podobe, cerkveno opravo in mašno obleko in vse to na trgu javno sežigali. Vdirali so v cerkve, izganjali vernike in jih pretepali do nezavesti.

Odpravili so nedeljo in vse krščanske praznike. Na Ruskem ni več ne božiča ne velike noči. Teden šteje samo pet dni, a dela se neprestano, samo pet ali šest boljševiških praznikov imajo na leto, ko stoje stroji v tovarnah.

Boljševiki so razbili družino, krščanskega zakona ni več. Poročajo se, kolikorkrat se hočejo. Vsled tega strašno trpe žene in otroci. Cela krdela zapuščenih otrok se potepa po mestih in po deželi. Ti ubogi, zapuščeni otroci imajo slabše življenje nego živali.

Tako gospodari Antikrist v Rusiji.

Popolnoma pravilno in resnično je, kar piše list za dva groša v neki drugi številki:

„Mi katoličani moramo biti užaloščeni vsled takih razmer, mi moramo sotrpeti z našimi trpinčenimi verskimi brati, moramo zanje moliti za moč in potrpljenje, moramo v svetem ogorčenju obsoditi ta sramotna dela pred vsem svetom; na zborovanjih in v katoliškem tisku bi se moral neprestano dvigati protest zoper to zatiranje z nami po veri zvezanega ljudstva. Tako, kakor smo javno protestirali proti kulturnim škandalom v Mehiki, dokler ni bilo konec grozovitega preganjanja mehikanskih katoličanov, tako moramo glasno in neprestano dvigati svoj glas proti kulturni sramoti v sovjetski Rusiji.“

POLITIČNI PREGLED

Kancler dr. Schober se je vrnil na Dunaj. V Rimu je izročil italijanskemu kralju najvišje odlikovanje za zasluge za republiko, namreč najvišji zaslužni križ, in Mussoliniju drugi najvišji zaslužni križ. Da kancler Schober ni odšel prazen, je dobil veliki križ Mavricijevega in Lazarjevega reda. V Rimu se je predvsem zahvalil Italijanom za pomoč v Haagu in druge naklonjenosti, kakor za podporo pri ljudskem glasovanju na Koroškem in sklenil z Italijo prijateljsko in razsodiščno pogodbo. Vse je sedaj pozabljeno. Ni še dolgo, ko je bila Italija v dunajskem parlamentu ostro napadena radi postopanja z južnimi Tirolci in je nato Mussolini odgovoril, da zadnjič govori o tirolskem vprašanju, ki za Italijo že davno sploh ni nobeno vprašanje, ker ni Bozen nič drugega kot ena od 92 italijanskih pokrajin. Pozabljeni so tudi južni Tirolci. Najprej so prodali južnotirolske nemške brate rajhovski nacionalisti, Hitlerjevci, ki so dobili za to od Italijanov 60.000 zlatih mark, pozneje pa tudi voditelj Heimwehra, dr. Steidle. Na milost in nemilost so izročili južnotirolske Nemce Italijanom, samo da so dobili proste roke napram slovenski manjšini na Koroškem. Likvidiralo pa se je v Rimu tudi vprašanje priključitve. Baje se je govorilo tudi o svobodni avstrijski luki v Trstu. To se zdi malo verjetno ter so pokazali Italijani Avstriji drugo pot in je imel tudi dr. Schobrov poset čisto drug namen. „Tribuna“ pravi: Odgovorni činitelji na Dunaju in ves nemški narod so spoznali, da je škodljivo dvigati gonjo proti Italiji zaradi Nemcev v južnih Tirolah, ker prinaša to vprašanje večjo škodo Avstriji in njenemu narodu kakor pa Italiji. Avstro-italijanske pogodbe bodo tudi olajšale razmere med Italijo in Nemčijo, ker bodo morali tudi Nemci uvideti, da so polagali na vprašanje južne Tirolske preveliko važnost. Tako južna Tirolska ne bo več zapreka, temveč celo vez za zблиžanje med Italijo in Nemčijo.

Jugoslavija. Po časopisnih vesteh je prišlo med mešano bolgarsko-jugoslovansko komisijo v Sofiji do sporazuma. Komisija je sklenila, da se razrešijo vsa takozvana dvolastniška imetja ob meji, oziroma imetja jugoslovanskih državljanov na bolgarskem ozemlju in bolgarskih državljanov na jugoslovanskem ozemlju. Sofijska vlada je že izdala naredbo za rešitev tega vprašanja. Po odredbi bolgarske vlade je bilo Bolgarom nasvetovano, naj vsa svoja posestva, ki se nahajajo v Jugoslaviji, zamenjajo s posestvi jugoslovanskih državljanov, ki se nahajajo v Bolgariji. Ta zamenjava naj bi se izvedla v najkrajšem času, najkasneje do meseca aprila. Razlika med posestvi na obeh straneh meje se bo izplačala v gotovini pod pogojem, da se nakupijo nova posestva na ozemlju one države, ki ji pripadajo posamezni lastniki. Meseca maja izvede posebna komisija prisilno likvidacijo dvolastniških posestev, ki do tedaj še ne bodo zamenjana. V nevtralni coni 6 do 10 km bodo smeli stanovati samo državni funkcijo-

nari in domače prebivalstvo. Za varstvo meje se bo osnovala posebna mešana komisija, v kateri bo imela vsaka država po enega višjega častnika in po 2 uradnika. Ta dogovor bo tvoril za nadaljni razvoj obojestranskih odnošajev dobro podlago.

Politične vesti. Dne 5. t. m. se je pričela v Parizu konferenca, ki ima na podlagi uspehov in odredb druge haaške konference urediti poedinosti in postopek po sporazumu, nakaznem v Haagu med delegacijami upniških držav in Madžarsko v vprašanju vojne odškodnine in zahtev madžarskih državljanov nasproti državam naslednicam bivše avstro-ogrske monarhije. Konferenca se bo bavila predvsem z naslednjimi točkami: 1. Sestava splošne pogodbe med Madžarsko in interesiranimi državami. 2. Ustanovitev agrarnega sklada za ureditev optantskih sporov, iz katerega se imajo pokrivati vse zahteve, ki jih ima plačati Madžarska. 3. Ustanovitev sklada za vse druge izdatke. 4. Sestava končnoveljavne pogodbe glede ureditve madžarskih reparacij in likvidacije vojne. Konferenca bo zasedala predvidoma dva tedna. — Vodja indijskih nacionalistov, Ghandi, zahteva, da se znižajo poljedelski izdatki, da se zmanjšajo izdatki za vojaštvo in prejemki višjih uradnikov, da se ukine davek na sol, da se uvede carina na inozemsko blago, da se pomilostijo politični jetniki in ukine kazensko postopanje proti političnim osumljencem. Če podkralj Irwing izpolni te zahteve, ne bo hotela Indija ničesar vedeti o pasivnem odporu ter se bo vseindijski kongres brez predsodkov udeležil vsake konference, na kateri bo zagotovljena popolna svoboda o razmotrivanju teh zahtev. — Nova španska vlada je takoj vpostavila v državi red. Tisk sme pisati že dosti svobodnejše. Odredila je, da se smejo vrniti stari profesorji na njihove izpraznjene stolce; artilerijski oficirji so se izpustili na svobodo. Primo de Rivera ne sme zapustiti Madrida. Skupščina bo razpuščena in izvedena ustavna reforma. Do uvedbe čistega parlamentarizma pa pride baje šele v teku leta, ker je treba ustvariti prehod in odvzeti vojaškim krogom, ki so dosedaj odločevali v politiki, vmešavanja v politiko.

DOMAČE NOVICE

Spoštujmo jezik svojih prednikov! Nedavno je umrl na južnem Tirolskem nemški advokat dr. Noldin. Umrl je vsled bolezni, ki jo je dobil v pregnanstvu na otoku Lipari. Nemški listi so pisali: Sein Verbrechen bestand in der Unerschütterlichkeit seines Volkstums (Njegov zločin je bil ta, da je ostal zvest svojemu narodu). — Pri nas na Koroškem vidimo, da ponekod ljudje začenjajo prezirati naš koroški slovenski jezik in začenjajo med seboj in s svojimi otroci nemško govoriti. Je to lepo? Je to prav? — Ne, to ni lepo, ne prav. To ni domoljubno in ni koroško. Naš slovenski jezik se govori na Koroškem že nad 1300 let. Prej se je govoril slovenski jezik na Koroškem nego nemški. Zato lahko rečemo, da je slovenski jezik bolj koroški nego nemški. Ohra-

nimo zvestobo staremu koroškemu slovenskemu jeziku! Ta ni dober Korošec, kdor zavrzne svoj slovenski jezik! — Jezik je božji dar in ga ne smemo zavreči. Ne sramujmo se torej našega lepega slovenskega jezika in ostanimo mu zvesti. To je pravo domoljubje. Če res ljubimo svojo domovino, potem ohranimo to, kar smo prejeli od svojih prednikov. Ohranimo našo lepo koroško zemljo in ne prodajamo je tujcem! Ohranimo našo lepo koroško slovensko pesem! In ohranimo naš lepi slovenski jezik, ki smo ga prejeli od svojih prednikov! **To je pravo domoljubje!**

Hodiše. (Pridiga.) Pri nas se je vpeljala za par nemških družin nemška pridiga. Vsakemu svoje pravice, to je prav. Poslušajte pa, kaj se je pripetilo na svečnico. Vsi, ki so odvisni, morajo ubogati svojega poglavarja in iti k nemški pridigi, četudi so Slovenci. Želeli bi le, da pridejo tudi k sv. maši in ne samo k pridigi. Ko se je na svečnico maša ravno končala, so prikorakali. Vstavili so se pri vratih, da bi še koga vjeli.

Srednja vas. Naša šola postaja pretesna in misli se na to, kako bi bilo temu odpomoči. Ali naj se zida nova šola, ali pa naj se uvede zopet poldnevni pouk, kakor je bil do pred nekaj leti. Kajti šola v privatnem posloplju bi mogla biti samo zasilen pripomoček za malo časa. V teh težkih gospodarskih časih zidati novo šolo je težavna reč. Ali naj se ljudje še bolj zadolžijo? Kaj pomaga povečana šola, če pa ljudje ne zmorejo silnih dajatev? Če gospodarstvo propada pod neznosnimi bremenimi. Gotovo imajo pri tem vprašanju vsi davkoplačevalci pravico soodločevati, kajti vsi bodo morali prispevati za šolo. Zato nekateri zahtevajo, da se mora o tem odločevati na javnem zborovanju.

Bilčovs. (Občinsko gospodarstvo.) Lanskoletni občinski obračun izkazuje naslednje številke: ubožni račun 176 S dohodkov in 1469,94 šilingov izdatkov, primanjkljaj 1293,94 S; redni račun 80002,78 S dohodkov in 6101,32 S izdatkov, pribitek 1901,32 S. Če se od pribitka odšteje primanjkljaj ubožnega računa, ostane v občinski blagajni še 607,38 S gotovine. Ta račun je občinski odbor odobril. — Proračun, ki je bil odobren na seji dne 1. t. m., predvideva: ubožni račun 3320 S izdatkov in 180 S dohodkov; občinski račun 13.541 S izdatkov in 8576 S dohodkov, primanjkljaj tedaj 4965 S. Ta primanjkljaj se krije s 75 odstotno občinsko dkladno, ki bo nanesla 4954,86 S. Nekatero postavke iz proračuna: šola Bilčovs 2397 S, šola Kotmara vas 250 S, občinska uprava 720, najemnina, kurjava, razsvetljava pisarne 60, dostavljanje uradnih spisov 50, tiskovine, uradni listi itd. 256, ceste 2800, davek na osebo 1158, 15 odstotni odtegljaj od zveznih davkov 700, regulacija Drave 880 S itd., izdatki skupno 13.541 S. Občinam se kratkomalo diktira, da morajo plačati dežele za kritje njenih dolgov od svojih dohodkov od osebe 1,50 S in 15% od zveznih davkov. Našo občino obremenijo to za 1858 S. In se ura še kdo trditi, da so občine avtonomne. Kritje: v občinski blagajni 607, v deželni blagajni 1646, davčni zaostanki 1493,

PODLISTEK

Kovač Franc:

Zadnji čarovniški proces na Važenbergu.

(Nadaljevanje.)

„Gospodje sodniki, res ne vem, zakaj sem tukaj.“

Panrihtar, obrnivši se h pisarju, zaukaže: „Zapiši v protokol, da obtoženec trdovratno taji krivdo! Asesor, preberi obtožnico!“

Asesor vstane, si zatakne gosje pero za ušesa in naklonivši se gospodu cesarskemu sodniku, začne z visokim glasom, slovesno poudarjajoč vsako besedo, počasi brati obtožnico, katero so sestavili pred dvema dnevoma v Gospi sveti in s prisego potrdili kmetje Peter Kuchler, Valentin Dreier in Pavel Lušin, ki so takrat s Petrom Encijem skupaj pili v Poldtejevi gostilni v Gospi sveti. Panrihtar in gosposvetki oskrbnik sta sestavila obširno obtožnico in kmetje so v smrtnem strahu podpisali in potrdili, ker so se bali, da tudi nje zapro, če ne podpišejo.

In zopet naklonivši se gospodu cesarskemu sodniku, sede asesor na svoje mesto.

„No, kaj praviš k temu? Vidiš torej, obdolžen si, da si se s pomočjo hudega duha pečal z brezbožno čarovnijo, prodal zlodeju za denar dušo, delal točo, škodoval živini in povzročal ljudem neizmerno škodo. In sam si se izdal v pijanosti, da si se dvignil v zrak. Nikar ne taji! Kar z lepa priznaj, kazen bo milejša! Sicer se pa mora ta hudobija po postavi strogo kaznovati. Fiat iustitia!“

Peter Enci je, ko je zaslišal, kaj se ga v obtožnici dolži, še bolj obledel in se začel tresti po celem telesu, da se je moral prijeti za rob mize. Šele čez nekaj časa je odgovoril:

„Jaz nič ne vem o tem, s to pregreho se nisem nikdar pečal. Mogoče sem v pijanosti kaj govoril, kar ni bilo prav, a jaz nisem kriv, česar me obtožujete.“

„Pisar, zapiši v zapisnik, da obtoženec vkljub dokazom taji!“

„Crimen magiae!“ ugotovi slovesno cesarski sodnik.

„Maleficium,“ pripomni osesor.

Asesor vstane, se zopet prikloni cesarskemu sodniku, slovesno vzame v roke kazenski zakonik Carolino in bere z vzvišenim glasom:

„Item, če je kdo obtožen čarovnije, naj se ga vpraša tudi po vzrokih in okolščinah, s kom, kako in kedar je uganjal čarovnijo, s katerimi dejanji in besedami. Item naj obtoženec izpove,

če je kaj zakopal ali obdržal, kar služi čarovanju. Item to naj se poišče in kdor je to napravil z drugimi sredstvi, besedami ali dejanji, naj se dožene, če so tudi drugi krivi čarovnije. Item naj se izve od njih, od koga so se naučili, kako so prišli do tega, če so uporabljali čarovniška sredstva zoper druge osebe, zoper katere in kako so jim škodovali. Item.“

In zopet priklonivši se, se vsede na svoje mesto.

„Torej vidiš, da ti vse tajeenje nič ne pomaga, priče in cesarske postave govorijo zoper tebe. Priznaj kar sam, če ne, te bomo prisilili!“

„Jaz nič ne vem, gospodje sodniki. Spoštoval sem gosposko in ji dajal desetino, ne vem, zakaj sem tukaj.“

Celo dopokdne je trajala popolnoma brezuspešno ta sodna obravnava. Cesarski sodnik je Petru prigovarjal, naj prizna svojo krivdo, asesor je vstajal s sedeža, se priklanjal panrihtarju, bral z visokim glasom paragrafe iz kazenskega zakonika, začeni vsak stavek z item in s pokloni zopet sedal nazaj in pisar je ostril gosje pero in pisal in pisal. Ko je gospod cesarski sodnik uvidel, da danes ne more dovršiti obravnave, jo je sklenil prekiniti in nadaljevanje preložiti na osem dni pozneje, ob istem času in isti uri.

(Dalje sledi.)

delež na zveznih davkih 4300 S itd., skupaj 8576 S.

Grebinski Klošter. (Razno.) Dne 25. decembra, na sv. dan popoldne, smo spremili na njegovi zadnji poti daleč naokrog znanega Martina Kaiserja, mizarja v Kloštru, v starosti 82 let. Rajni je bil še v pondeljek zjutraj v cerkvi pri sv. zakramentih, popoldne pa se je pri delu ob stružnici zgrudil zadet od srčne kapi. Takoj mu je g. župnik še podelil sv. poslednje olje in apostolski blagoslov za smrtno uro in zvečer je mirno v Gospodu zaspal. Čudno — njegovo jutranje sv. obhajilo je bilo zanj obenem njegova sv. popotnica; prav lepa in srečna smrt. Lepo je zanj poskrbela božja previdnost, ker ni imel prave potrebe. Farna cerkev ga bo prav težko pogrešala, ker je vsled svoje spretnosti znal hitro vse popraviti in je pomagal tudi v cerkvi ob raznih prilikah z veseljem — brezplačno. Bog mu je že gotovo v večnosti vse obilo poplačal. — Dne 13. januarja smo spremili k zadnjemu počitku Janeza Zablachana, p. d. starega Urha v Št. Jakobu, v starosti 82 let; dne 16. januarja Rudolfa Kogelnika, krovca v Mali vasi, starega 5 let, in Kolmeja Ambroža, hlapca pri Jančku, starega 62 let; dne 25. januarja Matijo Pokrznika v Stari vasi, 82 let star, in 5 mesecev starega Lippejeva otroka. Pet žrtev je torej padlo v kratkem času beli ženi v roke. V nadomestilo pa je nam prinesla „štorklja“ 5 zakonskih otrok, med temi revnemu bajtarju še devetega dečka, da ima skupaj že 10 otrok. Ko najde vlada vire za vse mogoče podpore, ki so jih deležni povečini veliki posestniki, bi si pač oče tako številne družine predvsem zaslužil kako premijo. Nekateri države imajo to že vpeljana. — Od leta 1921 od konca preteklega leta je bilo v naši župniji 15 požarov, pri katerih je pogorelo 19 hišnih števil. Nad pogorišči se dvigajo zdaj lepe hiše in skednji; nekaj jih je le za silo pokritih in eno posestvo čaka na pridnega gospodarja. Samo v enem slučaju je strela udarila v hišo in jo vpepelila. — Mlade klošterčanke so postale zelo „šparljive“, kar se najbolj opazuje pri kratkih krilik. Le da bi take ostale v pustnem času in ob drugih prilikah. Medtem, ko se naši možakarji prav pridno tožarijo, pozabijo na znani pregovor: „Ko se dva tožita, se tretji smeji,“ namreč odvetniki, a najbolj ta črni. Če bi pridno obiskovali obhajilno mizo, bi jeza gotovo pospala in vse druge velike sitnosti.

Hodiše. (Pust in drugo.) „Dolg pust — malo porok,“ se letos pri nas ne uresničuje. Že doslej je bilo oklicanih 6 parov. Kakor se zdi, je k temu pripomogel slučaj, ki se je pripetil na železnici, da hoče imeti sedaj urejeno vsak svoje družinsko razmerje po postavi in po cerkveni zapovedi. Že lansko leto smo dosegli število, ki je prekosilo desetletja. Razun enega para ostanejo vsi v naši fari. Ti so: p. d. Peter na Gori, ki vzame našo „Miklovo Zalo“, mladi Robič, Janez Zwander, mladi Oran v Škofičah, Kristej Ogris in Otij Kues. Naj bi bili vsi srečni! — V 5. številki ste pod „Ribniški Lanner“ pisali „... pri Zwandru v Hodišah“. Pravilno se mora glasiti „pri Zwandru, p. d. Čarfu na Ravnah“. — Po treh mesecih je bila zopet občinska seja. Vzrok je bil baje pokvarjeni pisalni stroj, ker naš tajnik ni mogel napisati vabil. Približno tako se je glasil odgovor na naše vprašanje. Nekaterim ubožcem so se zvišale podpore za 5 S. Mariji Žlosar se kupijo čevlji. Ker ni najti Marije Kompajn, mora plačati občina 20 S vzdrževalnine za otroka. To je prvi slučaj moderne vzgoje mladine pri nas. Prispevek za glavno šolo v Celovcu se odkloni. Mežnar dobi za mrtvaški pregled 30 S za četrt leta. Ugotovi se, da je župan kupil nov pisalni stroj za 500 S brez sklepa občinskega odbora. Ker nismo tako radikalni, smo vzeli to na znanje. Prihodnjč bomo razpravljali o proračunu za letošnje leto.

Št. Jakob v Rožu. (Razno.) Radunjakova Nani si je že pred štirimi meseci pri vožnji opeke zlomila nogo. Te dni je šele prišla iz bolnišnice z dvema bergljama. — Pipanov štiri-letni sinček si je pri igranju zlomil nogo. Janakov Nesti pa pri vožnji s smučmi. Gostilničarka Beti si jo je pa pri istem športu samo nalomila. — Na Štefanovo je hotel Lepušičev Jokey izstreliti iz samokresa dva patrona. Drugi patron mu je šel v pljuča blizu srca, a hvala Bogu, ne smrtno. — Zadnji sestanek izobr. društva je bil prav dobro obiskan. Pogrešali smo samo govornike. — Znani pastir na Babi, Peter Noč, se je v nedeljo 26. januarja poslovil od nas in

Kathreiner

Vi bi ga morali dati Vašim otrokom vsak dan. Kathreiner je najboljša in najzdravejša kavna pijača. Vsak zdravnik to pravi!

vstopil v samostan očetov kapucinov v Hartbergu. Fantje izobr. društva so mu na predvečer napravili ganljivo poslovlino slovesnost. Želimo mu srečo in veselje v lepem poklicu. — Trikrat se je že v novem letu oglasila smrt v naši fari. Kot prvi je šel letos od nas v večnost Brnjakov oče iz Hodnine, v visoki starosti 80 let. Bil je mož stare korenine: veren in naroden, dober gospodar, vedno dobrovoljen in v pomoč pripravljen sosed. — Za njim je šel Mečinov oče na Breznici, v starosti 54 let. Dva njegovih sinov sodelujeta pri našem moškem pevskem zboru; v zahvalo mu je pevski zbor v slovo pel na domu in ob grobu ganljive žalostinke. — Na svečnico je pa v Lešah umrl šele 32 let stari Štornikov Tevžej. „Vigred se povrne,“ so mu peli pevci na domu, „Nad zvezdami se šele vidimo“, so se fantje poslovili od njegovega groba. Počivajte v miru!

Loče. (Razno.) Pred kratkim smo pokopali Ferdinanda Nadrage. Rajni je dalj časa bolehal na srcu. Bil je prepričan soc. dem., toda pošten in pravičen ter je umrl kot veren katoličan. Velikanska udeležba pri pogrebu je bila znak, da je bil rajni splošno priljubljen. — V Rutah se je z lizolom zastupila mlada Cecilija Melhar, dekla pri Ulbnju. Prepeljali so jo z rešilnim avtom v beljaško bolnico, kjer je podlegla zastrupljenju. — Orožniki in oskrbnik Wittgensteinovega veleposestva so tožili pd. Kranjca v Rutah radi ribolova v potoku, ki je skupna last. Okrajno sodišče je Kranjca obsodilo, deželno sodišče pa oprostilo, ker je s pričami mogel dokazati, da so imeli posestniki te hiše pravico ribolova in so jo vedno izvrševali na podlagi nekega starega deželnega zakona.

Celovec. (Razno.) Ustavni odbor je 4. t. m. dokončal drugo čitanje občinskega reda. Pričakovati je, da ga sprejme deželni zbor na prihodnjem zasedanju. — Celovcu primanjkuje šolskih poslopij in je že napravljen načrt za glavno šolo, ki bi stala 3 milijone S brez stavbišča. Sedaj se nudi ugodna prilika in nekdo predlaga, da bi mesto kupilo Marijanišče, ki ima 40.000 kvadratnih metrov sveta, in bogoslovje, ki ima 6000 kvadratnih metrov zemljišča. V bogoslovju bi se napravila mestna tržnica, kleti bi se porabile za skladišča, Marijanišče pa bi se porabilo za glavno šolo. V zvezi s tem vprašanjem bi se dalo rešiti tudi vprašanje obrtno-nadaljevalnega šolstva in trgovske akademije. Celovec bi si s to kupčijo prihranil milijarde. Na pozidavo novega bogoslovja izven mesta pa se itak že davno misli in se bo ta načrt izvedel mogoče že letos. — Prihodnje leto se vršijo volitve v zbornico za trgovino, obrt in industrijo. — Dne 1. t. m. je bilo na Koroškem beleženih 10.363 podpiranih brezposelnih. Število se je v teku enega tedna stopnjevalo za 137 oseb. V kratkem bo začelo število zopet padati. — Poroča se, da je orožništvo na Jesenicah aretiralo komunista Katzianko iz Borovelj. Baje so dobili pri njem poln nahrbtnik komunistične literature. Ne bo ga tako hitro nazaj na Koroško.

Ziljska Bistrica. (Srebrni zakonski jubilej.) Cimprov oče, požrtvovalni odbornik bistriške hranilnice in njegova žena sta obhajala 29. 1. petindvajsetletnico boguvdanega, mirnega zakonskega življenja. Še zlato poroko Vama Bog daj doživeti!

Kneža. (Trije po vrsti.) Knežanci večkrat pravijo: „Pri nas potrka smrt tako rada trikrat zaporedoma.“ In glej, spet smo to gledali uresničeno. Pot v večnost je otvorila Marija Kralj. Celih 25 let je bila marljiva in zanesljiva gospodinja na Bradačevem posestvu. In nagloma je zaspala za vedno... Komaj je prenehalo pogrebno zvonjenje zanj, že so se mrtvaški zvonovi oglasili v drugič, oznanjajoči, da je zaspal v Gospodu Hojnikov Jozej Schuster. Priden in

vesten delavec je bil. Kolikrat neki si je brisal poteno čelo, ko je kopal zemljo! Nekdanji njegovi delodajalci so prišli od vseh strani, da pokažejo svojo hvaležnost do njega. — In v tretjič je stopil na pokopališče grobar, da izkoplje nov grob. Pri Ižaku so namreč položili na mrtvaški ocher mater, Barbaro Majrič. Zvesta je bila svojemu možu skozi 42 let zakonskega življenja. Velika skrb ji je bila krščanska vzgoja otrok. Bila pa je tudi sama svetilka, ki je svetila z lepim vzgledom. Tako zelo smo prepričani, da je z lepimi venci, ki jih je pletla kot žena cerkvenega ključarja v 15 letih za cerkev, krasila z biseri svojo nebeško krono. Vsem trem daj ljubi Bog večni mir!

DRUŠTVENI VESTNIK

Malo rajže.

Nikar ne mislite, da se mi v Celovcu ne brigamo za vaše društveno delovanje. Vsaka posrečena igra in uspel sestanek, in bodisi prva v Melvičah ali drugi v Št. Jakobu, vsak božični večer in vsak zaključek tečaja, in naj si je v Žvabeku ali na Rudi, vsak občni zbor in priprava za novo prireditve, in naj si je to v Globasnici ali na Rudi, vse, prav vse imamo v evidenci in smo pri tem morda še bolj kot prireditelji sami veseli uspeha. Zato bi smeli grajati in hvaliti, zato smemo prositi in bodriti.

Na Brdu so ustanovili podružnico „Schulverein Südmarke“. Šteje menda okoli šestdeset članov. Bodo li sedaj spremenili svoje stare pesmi pri raju pod lipo in pri štehvanju? In pozabili nošo „svavencle“? Potem naj prestavijo še plot pri Modrinji vasi! In Melvičanom ter Melvičankam naj povedo, naj ne hodijo več na Brdo, marveč v „Egg bei Hermagor“. V Melvičah se še in zopet spoštuje tisočletna beseda prednikov in s tem ste, fantje in dekleta, rešili velik del svoje domovine. H gospodinjstemu tečaju v Zahomcu se je menda prijavil sedaj še Ciril, da bo žagal in cepil drva. Prav tako. Rasto! Ne poznamo se, a vemo, da moraš biti duša, ker ti je naklonjeno tamošnje domače ljudstvo. Nenavadno nepokvarjen čut ima to ljudstvo. In tečajnicam bomo častitali k lepemu uspehu sedanjega njihovega truda za ognjiščem in pri zvezku, če priredijo nekoč dan zilskih deklet. Kako radi bi enkrat pohvalno govorili o Brnčanih in Maloščanih, če bi tamošnja predsednika in tajnika posnemala nove loške odbornike. France pod Jepo, kaj ne, ti nam jamčiš za nov razmah vaš! V Podravljah se živi, v Logi vasi in Bilčovsu pripravljajo na nov pevski nastop. V Škofičah se „spije“ baje. Radovedni smo na šentjakobskega veleturista in na novo ustavno reformo v Št. Janžu. Borovčičem svetujemo, da posetijo občni zbor društva Podljubelja, v Selah rabi novi dom samo še napis. Glinjčani nameravajo odnesti prvo nagrado pri tekmi tamburašev. V Hodišah so se nastanile v lepem domu, ki je prekosil vse domove na Koroškem, tečajnice in se nameravajo meriti s šentjanškimi. Čemo videt, katere bodo boljše odrezale! Največji pevski zbor zna biti v Kotmari vasi in treba mu bo dati priložnosti, da pokaže svojo vajo. Radiško društvo ima na sporedu še marsikaj koristnega in lepega in je eno najagilnejših, četudi brez dvorane. Škocjanarji se danes upajo tekmovali celo že z radiopevci in pri tem prav nič ne zaostaja moški zbor iz Kazaz, ki je nastopil pri prireditvi v Dobrli vasi. Šentvidčani in Žitarani so se menda na zadnji prireditvi pobratili in zadnji so pridno na delu za „Kovačevega študenta“. In če v Kapli ne morejo pozabiti zaključka tečaja, potem gotovo ne bodo pozabili tudi društva. Šentlipšani, pravila vam pošljemo o prvi priliki. Kaj mislite, s čim nas bodo sedaj presenetili Globašani? In vi v Šmihelu pa podregajte Jurija, da morete

potem gostovat. Katera tečajnic z Rude se namerava močiti prva? Pa naj nam piše, da ji moremo dati svoj blagoslov tudi mi.

Se koj vidi, da je letos zima precej mila in prizanesljiva in četudi je odjedla marsikak potreben zaslužek, nam je vendar na drugi strani stotero vrnila.

Ruda. Razstava in prireditve našega kmetijsko-gospodinjstva tečaja je izpadla nadvse zadovoljivo za goste in prireditelje. Okusno prirejena razstava je dokazala, da bodo naše bodoče gospodinjne vršile svoj važni poklic z naprej še vestneje in temeljiteje. Vsa čast tečajnicam in gdč. voditeljici Krištofovi k tako lepi razstavi njihovih naravnost umetniških kuharskih izdelkov! Da pa tečaj ni imel namena naučiti dekleta kuhati dražje in z večjimi sredstvi, marveč boljše z istimi ali še manjšimi sredstvi kot pred tečajem, je dokazala misel, ki je bila naglašena v prireditvi popoldneva. Podjunčanka v svoji narodni noši, „Planšarica“ kot Zilanka, predice v prizoru „Na preji“ v nošah kmečkih deklet, vse govornice in deklamirane besede, skratka: ves celotni spored je enotno naglasil glavno misel kmetijsko-gospodinjstva tečaja, namreč, da naj se dekletom vrne s podukom in ljubeznijo zopet ljubezen do domačega ognjišča in domačega dela. Postavil se je škocijanski pevski zbor sijajno s svojimi koroškimi narodnimi pesmimi in ona „Pojdimo v Škufče“ je užigala tudi naša srca. Obisk razstave in prireditve je dokazal, da zna naše ljudstvo še dovolj ceniti naše delo; in ker ljubi tudi še svojo narodno pesem, je zdravo dovolj. Svečnica nam jamči, da se je pri nas na Rudi rešil dobršen del kulturno-gospodarske naloge. — Z ozirom na to izrecno domačo prireditev beležimo brez nadaljne opazke slučaje, povzročene po nedomačinah: V noči na nedeljo so prijanci razbili v gostilni, kjer se je vršila prireditev, okno, polomili pred vratmi nasajene smreke in raztrgali okraske iz belega papirja, potrgali plakat pred cerkvijo. Orožnik v službi je gonil g. Prunča, domačina, v Jugoslavijo, šolarjem je bil vstop k razstavi in prireditvi prepovedan, tečajnicam nemškega tečaja po njihovi voditeljici obisk izrecno zabranjen. „Ein gut Stück Arbeit geleistet“ tudi od te strani!

GOSPODARSKI VESTNIK

Svinjereja.

(Nadaljevanje.)

Vročino prašiči težko prenašajo. Zato na pašniku zasadimo sadna drevesa v razdalji 20 metrov, da senca ne uniči trave — trava, ki raste v senci, tudi ni dosti prida — in da se morejo prašiči poslužiti blagodejne sence. Da damo na pašnik tudi vode za pitje, je umevno. Pa tudi plitva jama iz ilovice ali betonirana, kamor se da svinjam vode za kopanje, je jako priporočljiva. Če se da na pašnik napeljati voda, je seveda najprikladnejše. Ščetinarji se v vročini jako radi kopljejo in to je za nje tudi zdravo, ker se v čisti vodi operejo prahu. Ako napravimo na pašniku še čisto priprosto malo uto, ki jo pokrijemo s slamo ali smrekovo skorjo, kamor se lahko zatekajo svinje ob nalivih in viharjih, potem jih imamo lahko celo poletje noč in dan na paši. Tedaj je potrebno seveda tudi korito za krmljenje.

Prijetno je, če imamo tako velik pašnik, da nam k paši ni treba pridati nobene krme več. Pri prašičih to seveda ni mogoče, ker moramo izkoristiti čas, dokler je žival še sposobna za rast. Iz tega razloga rabijo mladi prašiči priboljšek.

V pašniku naj bi bili mladi prašiči oddeljeni od večjih svinj, ker se mlade in starejše svinje med seboj ne razumejo ter se grizejo. Za prašičji pašnik zadostuje tudi njiva, ki jo posejemo s pripravno travno mešanico.

To vendar še ne zadostuje. Pašnik bomo gnojili tudi z gnojnico in umetnimi gnojili, in sicer s Tomaževim žlindro in kaljevo soljo. Na ta način bo rasla na pašniku sočna in res redilna trava. Pri velikih svinjskih pašnikih, na katerih se pasejo svinje po celem pašniku, ostanejo mesta s staro travo, katerih se svinje izogibajo. Da se to ne zgodi, je dobro, da pašnik pregradimo na tri ali štiri dele in pustimo svinje v enem delu samo teden dni ali še krajši čas, če ima

pašnik več predelov. Pri manjših pašnikih je pregrajevanje brezmiselnost, ker itak ne morejo preživljati svinj. Ločitev velikih od malih je seveda tudi tukaj na mestu.

(Dalje sledi.)

Kmečka bolniška blagajna. V zadnjem času je bila kmečka bolniška blagajna na zborovanjih in drugod pogosto ostro napadena radi prispevkov za 5. plačilni razred. Bolniška blagajna objavlja sedaj nekatera pojasnila: V 5. razredu znaša prispevek za bolniško zavarovanje pri polnem zavarovanju 1,20 S, pri znižanem 80 g na teden; k temu pride še prispevek za nezgode 12 g, za starost 24 g, za stanovanjski sklad 1 g in za podporni sklad 2 g na teden, skupaj 1,5, odnosno 1,19 S. Za bolniško zavarovanje odpade $\frac{3}{4}$, ozir. $\frac{2}{3}$ prispevka. Po prejšnjem zakonu se je plačevalo na teden po 45 g, ali samo za bolniško zavarovanje, kar v glavnem odgovarja sedanjemu znižanemu bolniškemu prispevku v znesku 80 g. Primerjati se more samo to dvoje. Svojčas je bil prispevek 45 g mogoč le, ker so bile rezerve vsaj še na papirju. Že tedaj bi se zvišal prispevek na 60 g, če ne bi bilo rezerv. Leta 1928 pa so nastali že dolgovi. S 1. jan. 1929 se je po novem zakonu zvišal prispevek za bolniško zavarovanje pravzaprav samo za 20 g, kar pa je upravičeno že z zvišanjem prispevkov za bolnice. Primerjati prejšnji prispevek 45 g s sedanjim polnim prispevkom 1,20 S je krivično, ker se je bolniška podpora pričela izplačevati tudi šele od 6 tedna dalje, kakor sedaj po znižanem zavarovanju. Vsakemu posestniku je prosto dano, da se izjavi za znižani prispevek.

Beljaški trg. Živila: beli ohrovt 40, rdeče zelje 60, kapus 60, cvetača 90, korenje 50, pesa 60, endivija 18, čebula 50 g, česen 2,40, špinata 1,60, hren 3 S, krompir 18, kisl zelje 60, kisl repa 60 g, jabolka 1,20, grozdje 3,20, orehi 1,60, mleko 44 g sladka smetana 4, kisl 2,40, čajno maslo 6,40, maslo za kuho 5,60, skuta 1,60, strd

Izobraževalno društvo v Dobrli vasi vabi na

pustno prireditev

ki se vrši v nedeljo, dne 23. februarja 1930 ob 3. uri popoldne v Društvenem Domu

z igrami:

Županova Micka

veseloigra v dveh dejanjih

Rdeči nosovi

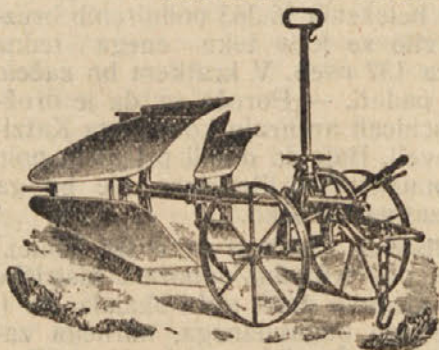
burka v enem dejanju.

Vsi prijatelji poštene zabave prisrčno vabljenii! ODBOR.

Proda se malo posestvo

z novim hišnim poslopjem v bližini Pliberka. — Več se izve pri Matevžu Pöck-u, zidarskemu mojstru na Blatu, pošta Bleiburg.

Originalno Melotte-jevo brabantsko oralo

Izborna oralna priprava za naprednega poljedelca.

Ceniki zastoni.

Ugodno plačilo na obroke.

MELOTTE-WERKE
WIENIV., MAYERHOF GASSE 16

Zastopnik: **Valentin Lassnig**, posestnik.
Nova vas, P. Föderlach

13

6 S za kg. Jajce 20 g. Meso: goveje 3,40, telečje 3,60, svinjsko 3,80, prekajeno 4,80 S za kg. Borza. Dunaj, 11. II. 1930. Dinar 0,1249; lira 0,3712; nemška marka 1,6940; češka krona 0,2097; francoski frank 0,2777; švicarski frank 1,3663; dolar 7,0895.

RAZNE VESTI

Drobne novice. Koncem januarja smo imeli v Avstriji približno 320.000 brezposelnih. — Graška univerza je podelila zveznemu kanclerju Schobru častni doktorat iz državnopravnih ved. — Rusija: V vasi Primke je bilo obsojenih na smrt 12 kmetov radi protirevolucionarnega dela. — Sovjetska čeka je v zadnjih 14 dneh pomorila 400 do 500 pomorskih častnikov, ki so bili obtoženi protirevolucionarne propagande. Od pričetka revolucije do sedaj je bilo brez razprave usmrčenih 31 škofov, 1560 duhovnikov in nad 7000 menihov. V zapornih ječi še 48 škofov, 3700 duhovnikov in 8000 nun in menihov. — Poglavar ruske cerkve, škof Nikolaj, navaja v nekem pismu, da so boljševiki nadškofu v Permu, Androniku, iztaknili oči, škofa v Tobolsku, Hermogena, pa so živega privezali na kolo parnika. Arhimandritu Dimitriju so potegnili kožo z glave. Duhovniku Nektariju pa so polomili roke in noge, mu zabijali žebelje v glavo in mu v usta vlili stopljen svinec. — Ostale države: V premogovniku v Zunguldaku ob Črnem morju na Turškem se je dogodila eksplozija. 13 rudarjev je bilo ubitih, 6 pa ranjenih. — V Marseille je nek delavec nenadoma zorel in ubil z revolverjem 5 oseb. Med umorjenci je tudi njegova nevesta. Ko je ranil še dve drugi osebi, se je ustrelil. — Grške ženske so dobile volilno pravico pri občinskih volitvah. — Ko je predsednik mehiške republike Ortiz Rubio 6. t. m. zapuščal vladno palačo, je oddal nanj 22letni zasebni uradnik Daniel Flores več revolverjskih streliv in ga ranil na obrazu. Stanje predsednikovo je povoljno.

Veliko čez 32.000 na kili trpečih

je zahtevalo v kratkem času moj, sedaj v Avstriji in Nemčiji 5 krat patentiran kilni pas z ustavitvenim aparatom. Tisoči poročajo v navdušenih dopisih in uradno potrjenih zahvalnih pismih o

ozdravljenju kile

brez bolečin, brez naloge, čisto mehničnim potom, zato naj nobeden na kili bolni ne opusti, da bi se ne poslužil mojega idealnega kilnega pasa. Vedno sem pripravljen nuditi vpogled v dnevno prihajajoča zahvalna pisma in potrdila o ozdravljeni kili.

Nova priporočila:

Gospod orožniški inšpektor K. v W., Koroška, gospod M. D. v Celovcu, v starosti 75 let, gospod G. Z. v A. pošta Rothendorf pri Beljaku, otrok, gospod J. O. in St. J. pri Lienzu.

Nastanitev:

Beljak: Hotel „Zur Post“, torek, dne 28. februarja 1930 od 8.—1. ure.

Wolfsberg: Gostilna Florijan Kienzl, sredo, dne 19. februarja 1930 od 8.—2. ure.

Celovec: Gostilna „Stadt Wien“, Fröhlichgasse 18, četrtek, dne 20. februarja 1930 od 8.—3. ure.

Sporočam, da zdravniške rakse ne izvršujem, ne ordiniram, tudi ne preiskujem. Moje delovanje se omejuje samo na čisto bandažistično in dovoljeno prodajo mojega od avstrijske zvezne države večkrat patentiranega kilnega pasa v okvirju § 17 patetnega zakona in § 4 min. odredbe od 15. 9. 1918. G. B. 162.

Svarilo:

Pazite natančno na moje ime. Jaz sem najstarejša v Avstriji dovojenca tvrdka z lasno tovarno. Druga firma po kžuša ponarejati moje patente in se izdaja, kot bi bila z menoj istovetna, kar zapeljuje in znači nepošteno tekmovalje. Zato svarilo pred škodo.

E. Danzeisen, München 42, Egetterstr. 11
špecialist za kilne obveze.

Vabilo

Društvo „Zvezda“ v Hodišah priredi v nedeljo dne 23. februarja v Domu sv. Jožefa

pustno veselico

z igrami:

Trije tički
Tihotapci
Pri gospodi

Začetek ob pol 3. uri popoldne. Sodeluje pevski zbor. K obilni udeležbi vabi ODBOR.

Inserirajte v Koroškem Slovencu!